

קידושין סה

מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים, ואמר: קדשתי את בתי הגדולה, ואיני יודע אם גדולה שבגדולות, או גדולה שבקטנות, או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולות שבקטנות - כולן אסורות, חוץ מן הקטנה שבקטנות, דברי ר' מאיר; רבי יוסי אומר: כולן מותרות, חוץ מן הגדולה שבגדולות. קדשתי את בתי הקטנה, ואיני יודע אם קטנה שבקטנות, או קטנה שבגדולות, או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות - כולן אסורות, חוץ מן הגדולה שבגדולות, דברי רבי מאיר; רבי יוסי אומר: כולן מותרות, חוץ מן הקטנה שבקטנות.

אמר אבוי: מחלוקת - בשתי כיתי בנות, אבל בכת אחת, דברי הכל - גדולה ממש, קטנה ממש, אמצעית בשמה קרי לה.

קושי: אמר ליה רב אדא בר מתנה לאבוי: אלא מעתה, אמצעית שבכת שניה תשתרי!

תירוץ: הכא במאי עסקין - בשאין שם אלא גדולה וקטנה,

חיזוק לתירוץ: והכי נמי מסתברא, דאם איתא דאיכא ליתנייה.

קושי על החיזוק: ולטעמך, אמצעית שבכת ראשונה ברור שהיא אוסרה כי גם הקטנה

ממנה אסורה ואינו מופיע במשנה - אפשר להגיד שגם אמצעית שבכת שנייה אסורה ופשוט לא מופיע במשנה.

אמר "גדולה" - לפי ר' מאיר

אשתו 1	גדולה	אמצעית	קטנה
אשתו 2	גדולה	אמצעית	קטנה

דחייה לקושי: הכי השתא, התם תנא קטנה דידה לאיסורא, והוא הדין להך דקשישא מינה, הכא אם איתא דאיכא ניתנייה.

עוד קושי: אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא: הא פסח דכי כת אחת דמי, ופלגי!

משנה בנדרים: **הנודר עד הפסח - אסור עד שיגיע, עד שיהא פסח - אסור עד שיצא,**

עד פני פסח

	עד שיגיע	עד שיצא
הטעם לפי ההרהר אמינא	עד פני - עד תחילת פסח	עד פני - כל יום יכול להיחשב כיום לפני היום האחרון של פסח ואפילו אותו היום ביחס לסוף היום
	לא מחית איניש נפשיה לספיקא	מחית איניש נפשיה לספיקא
הטעם לפי התירוץ	עד פני - עד לפני פסח	עד פני - עד שמסתיים/פונה פסח

מתני'.

האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתיני	הוא אסור בקרובותיה	והיא מותרת בקרוביו	דאי אשמעינן גביה דידיה, משום דגברא לא איכפת ליה ומיקרי אמר, אבל אייה - אימא אי לאו דקים לה בדיבורה לא הות אמרה, וליתסר אייהו בקרובותיה, קמ"ל.
היא אומרת קדשתיני, והוא אומר לא קדשתיך	הוא מותר בקרובותיה	והיא אסורה בקרוביו	
קידשתיך, והיא אומרת לא קידשת אלא בתי	הוא אסור בקרובות גדולה וגדולה מותרת בקרוביו	הוא מותר בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו	ס"ד אמינא, מדאורייתא הימניה רחמנא לאב, מדרבנן הימנוה לדידה, ותיתסר ברתה בדיבורה, קא משמע לן
קדשתי את בתך, והיא אומרת לא קדשת אלא אותי	הוא אסור בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו	הוא מותר בקרובות גדולה וגדולה אסורה בקרוביו	אידי דתנא הא, תנא נמי הא